

Nieuwsbrief Mertonvrienden van de Lage Landen

Dagboekantekening van 11 september 1965

(Merton woont dan net enkele weken permanent in zijn kluis op het abdijterrein)

In zekere zin, in een heel waarachtige en eenzame zin, is de komst naar de kluis een "terugkeer naar de wereld" geweest, niet een terugkeer naar de steden, maar een terugkeer naar direct en nederig contact met Gods wereld. Zijn schepping, de wereld van arme mensen die werken. Andy Boone is fysiek meer mijn buur dan het klooster. Het is zijn zaagmolen die ik hoor, niet de machines van het klooster. Zijn haan kraait in mijn morgen, zijn koeien loeien in de avond en net hoorde ik hem gillen naar een dier (en nog een keer terwijl de eerste bel voor de priem luidt in het klooster en een vliegenvanger vrolijk piept in de populier).

Ik heb niet de officiële "ruimte" van het klooster als mijn milieu – gewijd, juridisch bepaald, door uitgebreide gebruiken omringd. Het is een grote zegen daarvandaan te zijn. Het is een plek die rijk is aan misvattingen door de tirannie van eigenwillige verzinsels. Mijn ruimte is de wereld zoals die geschapen en verlost is door God. God is in deze echte wereld, niet "slechts" en uitsluitend een gevangene in het klooster. Het is uiterst belangrijk dit te zien en ik denk dat dit het is wat degenen zien die het klooster de rug toekeren. Het is van cruciaal belang voor het klooster om de mythe van zichzelf als een zuiver heilige ruimte los te laten – het is een ramp voor zijn echte "heiligheid". Merkwaardig genoeg gaat mijn verhuizing met geruchten gepaard. Ook al wordt de situatie gedeeltelijk begrepen en gedeeltelijk niet, geschokt interpreteert men ze als mijn "verlaten van het klooster". Dit is waar. Het algemene verwijt is dan dat ik, ondanks rede, genade en al het andere, niet vasthoud aan iets dat God niet langer voor mij wil: dat ik eraan vasthoud, alleen maar omdat de maatschappij dat van mij verwacht! Mijn leven is een heilzaam schandaal en dat bewijst de realiteit van mijn roeping eens te meer, denk ik. Ik zie het hier als mijn taak om de laatste resten van een farizeïsche scheiding tussen het heilige en het wereldse kwijt te raken, te zien dat de hele wereld verzoend is met God in Christus en niet alleen het klooster, niet alleen de conventen, de kerken en de goede katholieke scholen.

Late namiddag – voor het eten begon het fors te regenen en te stormen en terwijl de duisternis invalt gaat het maar door. Net vloog er een havik tegen de wind in de duisternis en de regen in, terwijl grote zwarte wolken langs joegen en de dennen doorbogen. Een prachtige storm die mijn emmers met water om

te wassen heeft gevuld en het huis met frisse winden. Het is goed en troostrijk om in een storm te zitten met buiten al die wind in de bossen en regen op het dak en in een kleine cirkel van licht te zitten en te lezen en de klok op de tafel te horen tikken. Morgen is het evangelie over het niet dienen van twee heren en het aan de Heer overlaten in alles te voorzien. Dat is wat ik moet doen.

Artikel van de maand – Augustus 2026
Nieuwsbrief Mertonvrienden van de Lage Landen
www.ThomasMerton.nl